

[Henning Rasmussen]

kommuner? Er det en korrekt udtalelse, når det er et faktum, at kommuner, der har en skatteindtægtsstigning, der ligger klart under 6 pct., skal betale såkaldt konjunkturgevinst, som om de havde det, de ikke har, nemlig en forventet indtægtsstigning hos skatteyderne på 6 pct.?

Indenrigsministeren kan tale fra nu af og til dommedag om disse ting, men det er fortsat min opfattelse, at når man behandler kommuner, der ikke har en skønnet indtægtsstigning, som om de havde den, og henter penge hos dem, som om de havde en indtægt, de bevisligt ikke har og ikke vil få – og det er de svage kommuner, dem med det lave skattegrundlag – så får de en særlig hård behandling af dette lovforslag. Det gør de, og det kan man ikke tale sig ud af. Derfor har det den samme skævhed som en lang række af de ting, regeringen i øvrigt gør. Man lader især de små betale. Det er det, der sker, også her.

Lenger (VS):

Det kan selvfølgelig godt have undgået min opmærksomhed, men jeg mener ikke, at jeg tidligere har hørt indenrigsministeren ridse betingelserne op for, at kommunerne må have lov at sætte skatten ned, som hun gjorde her i slutningen af sit indlæg. Jeg synes egentlig, at det var meget interessant, for det, ministeren sagde, var, at kommunerne godt måtte sætte skatten ned, hvis de bare opsparede et tilsvarende beløb ved siden af. Det kan formentlig have den logik, at man ikke vil øge omsætningen med det beløb.

Men hvis jeg har forstået ministeren rigtigt, må det betyde, at hvis en kommune vil sætte skatten ned med noget, der svarer til et provenu på måske 10 mill. kr., skal der lægges andre 10 mill. kr. hen under hovedpuden eller på anden måde spares 10 mill. kr. op med det resultat, at det i virkeligheden er 20 mill. kr., der skal findes.

Hvis det er tilfældet, bruger ministeren i virkeligheden de samme penge to gange, og alt efter hvordan man definerer likviditet, og alt efter hvordan kommunerne anbringer deres penge, sker der jo det ved den metode, at kommunerne kan gå hen og få en øget likviditet som følge af den forretning. Jeg vil godt bede ministeren om at forklare, om jeg har forstået rigtigt, hvad det var, hun mente med

betingelsen for, at kommunerne må sætte skatten ned.

Så undrede ministeren sig over, at man ud fra princippet uændret aktivitet med uændret skatteprocent kunne nå frem til at konkludere, at dette indgreb måtte føre til nedskæringer. Det mener jeg at der er to ting der gør.

Den første er den usikkerhed, der opstår, det vil sige, at man simpelt hen er nødt til at sætte et beløb til side, fordi man ikke ved, hvad der venter lige om hjørnet, derved at beløbet jo vil blive reguleret med tilbagevirkende kraft, således at man er nødt til at sikre sig under de økonomiske betingelser. Det er den ene begrundelse for, at det må føre til nedskæringer.

Den anden er, at man henter penge i kommunekasserne, som aldrig har været der, som eksempelvis illustreret ved problemet med grundskyldpromillen. Dertil kommer så hele usikkerheden med hensyn til det, de fiktive tal, de forkerte forudsætninger og alt det dér, men de to ting gør, at man er nødt til at sikre sig lidt ekstra økonomisk allerede i 1985, fordi man ikke ved, hvad der venter lige om hjørnet.

I øvrigt synes jeg, ministeren var noget polemisk med hensyn til min brug af ordet forsigtighed. Ordet forsigtighed var fra min side i denne forbindelse anvendt på den måde, at kommunerne tvinges til at vise forsigtighed, også ud over, hvad der senere måtte vise sig at have været økonomisk nødvendigt. Det, som jeg inderst inde frygter ved den model, som ministeren har valgt, hvor man altså tvinger denne ekstra forsigtighed igennem, der kan vise sig ikke at have været nødvendig, er, at kommunerne så igen får en øget likviditet, en likviditet, der er øget oven i den, der nu i forvejen er øget, og så kan man gøre sig sine tanker om, hvilke fristelser der kunne ligge i en sådan ekstra øget likviditet. Det synes jeg nok der er grund til at frygte.

Der er sagt et par andre ting i debatten, som jeg gerne vil kommentere. Fru Karen Højte Jensen har nævnt, at kommunerne forvalter 2/3 af det offentliges samlede udgifter, og hr. Svend Erik Hovmand, at det var 60 pct. Det er et meget fortegnet tal, hvis man vil bruge det til at illustrere, hvor væsentlig den kommunale sektor er for den offentlige økonomi. Man skal huske, at kommunerne har en lang række lovbundne udgifter. Der